

regionale spillesteder. Det er svært i dag. Der skal sikres både driftsstøtte og honorarstøtte, som er af stor betydning både for dem, der skal udøve musikken, og for tilhørerne.

Noget af det, der virkelig er en mangel i dette land, er vel, at vi ser, hvor lidt man udøver musikken i vores medier, og derfor håber jeg virkelig, at det i de public service-kontrakter, som ministeren i øjeblikket forhandler med Danmarks Radio og TV 2, bliver sikret, at musikprogrammer får en meget mere fremtrædende plads.

Også de danske produktionsmiljøer bør styrkes, og der har vi jo set, at ministeren har udtalt, at han ikke er håndsken over for at gøre det muligt for musikere at tjene penge. Det er vi bestemt heller ikke i Socialdemokratiet. Vi mener også, det er en god idé.

Men vi mener også, at ministeren, som jo ikke er erhvervsminister, men kulturminister, bør være meget opmærksom på – og det er vigtigt for os – at dansk musik ikke blot er en handelsvare, selv om det ikke gør det dårligere, hvis også vi kan gøre os gældende på det punkt. Så vi ser også hen til en styrkelse af musiklivet generelt i Danmark.

Louise Frevert (DF):

Jeg blev både glad og overrasket, da jeg så forespørgslen fra Socialdemokraterne om en udvikling inden for rytmisk og klassisk musik, og at Socialdemokraterne havde visioner inden for området.

Der har i alt for lang tid været et stort efterslæb inden for den klassiske musik og mangel på fokus på denne. Derfor er det et kærkomment tiltag, at der skal være en høring den 27. marts om den klassiske musiks »fødekæde«.

I de sidste 15 år er udviklingen inden for den rytmiske musik gået usædvanlig hurtigt. Ikke alene er musikerne blevet mere teknisk bevidste, men det grej, man producerer musik på, er efterhånden blevet utrolig avanceret og har desværre også den gene, at man nu kan lave orkestermusik på små maskiner udført af én person.

De sidste 30 års langhårede pædagogik inden for folkeskolen har ligeledes gjort, at morgensangen, højskolesangen og salmerne er blevet skubbet i baggrunden, og vi har rent faktisk snart to generationer, som ikke kender ret meget til vores nationale sangskat.

Man må også spørge sig selv, om vi som forældre har været gode nok til at sætte os ned og lege sanglege og synge med vores børn. Efter at levende medier har vundet en mere og mere

fremtrædende plads i vores hverdag, har der været en tendens til at være passiv foran fjernsynet i stedet for være aktiv med børnene.

Kl. 13.20

Hele den kommercielle del af mediet har også udviklet et stort marked for populærmusikken, og dermed har der ikke været den opmærksomhed på den klassiske musik, som man kunne ønske sig. En stor del af ansvaret skyldes forældrene. Vi må holde op med at skyde ansvaret over på samfundet. Forældrene har også mistet interessen for den klassiske musik, for hvis man ikke ser og hører den i sin hverdag, men kun bliver bombarderet fra radioen og andre medier med rytmisk og populærmusik inden for alle mulige genrer, er det klart, at interessen forsvinder.

Ligeledes er der kommet mange ungdomsband samt børnesolister til, og det gør, at børnene identificerer sig med de personer, de ser i det levende medie. Hvornår har vi sidst set et kammerorkester på fjernsynet bestående af 12-13-årige? Jeg kan ikke erindre det, og hvis det forekommer, er det i hvert tilfælde ikke danskere, men udlændinge, der spiller.

Musikskolerne har været et godt initiativ i det musikalske landskab, men jeg mener ikke, at de har opfyldt deres rolle optimalt. De burde have fokuseret mere på den klassiske genre og ikke kun undervist i det, der har været et populært ønske, nemlig den rytmiske musik, for hvis man ikke ved, hvad den klassiske musik er, må man få et tilbud om at stifte nærmere bekendtskab med den.

Der har heller ikke været nogen bindinger fra musikskolerne til at undervise efter forskellige såkaldte musikalske læseplaner, så man havde haft en fornemmelse af, at de penge, der blev postet ind i musikskolerne, kunne have et vist niveau undervisningsmæssigt. Ikke sagt at jeg tror, musikskolerne forvalter midlerne dårligt, tværtimod. De har blot brugt midlerne på en noget anden måde, end jeg eksempelvis ville have gjort.

Musikundervisningskvaliteten i folkeskolen er også dalende, og det må der rådes bod på. Derfor tror jeg, at hele diskussionen om, hvordan man forbedrer det musikalske vækstmiljø i Danmark, først lige er blevet sat i gang.

Det har også en hel del at gøre med social arv, for det er jo noget pjat, at den klassiske musik har fået at vide, at den er finkulturel og kun kan blive lyttet til i visse kredse. Hvor mange har egentlig sat sig ned og bare lyttet til det for at få